

ren har brugt lovforslaget til at forlænge fristen for, at man kan bruge disse drivhusgasser her i Danmark, og jeg synes, det er meget skuffende.

Vi har gentagne gange under udvalgsarbejdet spurgt, hvad begrundelsen er for at flytte fristerne fra 2002, 2003 og 2004 til helt generelt 2006. Det er ikke lykkedes. Det er imidlertid ikke lykkedes at få nogen begrundelse for, hvorfor fristerne er forlænget, men det vil jo sige, at man i flere år end oprindeligt bestemt har mulighed for at bruge disse giftige gasser i Danmark. Der er henvist til, at industrien har bedt om det, mens man på, hvad industrien har bedt om, har man typisk bedt om 2003, og alligevel har ministeren sagt 2006.

Derfor vil denne sag ikke ophøre efter afstemningen i dag. Afgifter er nødvendige for at presse på for at få disse stoffer ud af markedet, men det er også nødvendigt, at vi skærper kursen med hensyn til at få dem forbudt, og derfor vil vi vende tilbage meget hurtigt i det nye år for at børe videre i, hvorfor en minister, der profilerer sig selv så højt som miljøets minister, er gået længere med fristforlængelse, end industrien har bedt om. Det er os komplet uforståeligt. Der må være ugler i mosen, og vi vil undersøge i det kommende år, hvad det er for nogle ugler, for det er endnu ikke lykkedes os at få sagen ordentligt belyst.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Forslaget drejer sig om skat på en række industrielle gasser, som vi ønsker udfaset.

I 1996 sagde jeg, at vi ville bestræbe os på at fase dem ud i løbet af en 10-års periode, altså senest i 2006. Det blev dengang betragtet som en hasarderet optimisme og et alt for højt ambitionsniveau, men ikke desto mindre gik vi i gang, og takket være en meget stor udviklingsindsats, ikke mindst i Dansk Industri, er det lykkedes at udvikle teknikker, så man eksempelvis kan bruge naturlige kølemidler frem for disse industrigasser. En række virksomheder har vist, at det rent teknisk er muligt at gøre dette.

Derfor udsendte vi et udkast til en bekendtgørelse til høring, idet vi sagde, at vi gerne ville høre reaktionerne fra virksomhederne og forskerne med henblik på at fastsætte den rigtige tidsfrist for den endelige udfasning. I lyset af, at det var teknisk muligt, foreslog vi en udfasning i 2002, men reaktionerne i form af både høringsvar og direkte forhandlinger viste, at hvis vi stod fast på 2002, ville det give betydelige van-

skeligheder for en række danske virksomheder med hensyn til beskæftigelsen. Derfor foretog vi en afvejning og sagde: O.k., vores oprindelige målsætning var 2006, men vi ønsker imidlertid ikke, selv om det er teknisk muligt, at forcere sagen på en sådan måde, at virksomhederne i det danske samfund mister mange hundrede arbejdspladser, måske endda i områder, hvor beskæftigelsessituationen i forvejen ikke er alt for opmuntrende. Det er ud fra denne samlede miljømæssige, tekniske, sociale og beskæftigelsesmæssige vurdering, at vi for nogles stoffers vedkommende vender tilbage til den oprindelige frist til 2006.

Så spørger hr. Frank Aaen: Jamen er det ikke mærkeligt, at denne højprofilerede, i hvert fald høje, minister ikke følger den sædvanlige linje i denne sag? Jeg er nødt til at sige til hr. Frank Aaen, at selv med en frist til 2006 – og jeg tror, vi kan fase ud meget tidligere end 2006, bl.a. takket være det lovforslag, som om et øjeblik bliver vedtaget af Folketinget – er Danmark det land i verden, der faser hurtigst ud. Vi er faktisk det eneste land i verden, der har fastsat en endelig udfasningsdato for alle disse stoffer.

Nu kan man altid diskutere, om det er nok at være nummer 1 i verden, om man ikke også skal være en suveræn nummer 1. Men regeringen er altså tilfreds med bare at være nr. 1 og er i øvrigt meget glad for at være det, så det er jo ejendommeligt, at vi skal stå her og skændes med hr. Frank Aaen, hvis det er det, vi gør i dag. Vi er jo enige om målet, og jeg kan sige, at kombinationen af en meget ambitiøs målsætning på den ene side og grønne afgifter på den anden side selvfølgelig vil føre os til målet.

Jeg kan bekræfte over for hr. Aage Frandsen, at vi tror også, der vil ske en meget hurtigere udfasning på området. Vi har jo på mangfoldige områder set, at det er muligt både teknisk og miljømæssigt set at stramme op på målsætningerne, og det vil vi selvfølgelig også gøre i denne sag.

Så vil jeg i øvrigt give hr. Frank Aaen én indrømmelse, selv om jeg ikke synes, hans indlæg her i dag gør ham fortjent til at få den, men jeg vil nu gøre det alligevel. Der blev undervejs i udvalgsbehandlingen svaret på en måde, der kunne give anledning til misforståelser, men jeg håber, at vi nu har rettet misforståelserne, og jeg ser i øvrigt frem til et godt samarbejde med hr. Frank Aaen og hans parti på disse områder.